

France Gorse c/o Arnez 7-25-654 W. 161 St. Apt 1 D New York, N.Y. 10032

APPOINTED BY THE U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco, Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

Spor med ZDA in OAD se je znova zaostрил

Ekvador je v sporu zaradi pravice ribolova v 200 milj širokem pasu vzdolž svoje obale odslovil vojaško misijo ZDA.

WASHINGTON, D.C. — Ekvador, mala republika v Južni Ameriki, ima precejšen pas obale ob Tihem oceanu. Na tem področju je posebno obilen lov na tuno, ki jo hodijo lovit tudi ribiške ladje iz ZDA, predvsem te, ki imajo svoje oporišče v San Diegu, Calif. Ekvador je pred leti raztegnil svoje "obalne" vode, kar zadeva ribolov, do 200 milj od brega. Trdi namreč, da je ribje bogastvo njegovo in da ga mora na ta način čuvati, da ne bo prezgodaj izrabljeno.

Tako je prišlo do sporov, ki so bili v zadnjih letih včasih hujši, pa so zopet popustili. Pretekli mesec so se v Quitu zopet zagnali na lov na ameriške ribiške ladje. V enem mesecu so jih zasegeli 17 in seveda zahtevali od njih odškodnino, predno so jih izpustili. To je vznejevoljilo vladno ZDA, ki ribiškimi ladjam svetuje, naj ne sprejmejo ekvadorske zahteve po obalnih vodah 200 milj od brega. Zvezna vlada vrne ribiškimi ladjam, ki so zaradi tega prijete, globo, ki jo morajo plačati. Ko je pretekli mesec Ekvador postal posebno podjeten, so mu ZDA ustavile vojaško pomoč in napovedale tudi ustavitve gospodarske. Tedaj so v Quitu zakričali "Napad!", kar pa ni zvenelo preveč prepričljivo.

Ekvador je predložil sklicanje OAD (Organizacije ameriških držav), med tem ko so ZDA predložile, naj bi spor reševalo Mednarodno razsodišče v Haagu ali pa posebna posredovalna komisija OAD. Zmagalo je stališče Ekvadorja: zanj so glasovale vse članice, le ZDA so se vzdržale. Zunanji ministri so se sešli in priporočili neposredne razgovore med sptima državama o končanju spora. Ekvador je nezadržljivo se na ta predlog v ponedeljek zvečer pozval vojaško misijo ZDA v Quitu, naj zapusti deželo.

Očitno je, da zahteve Ekvadorja niso stvarne, njegov postopek je komaj opravičljiv, pa so vendar vse članice OAD glasovale za ekvadorski predlog. To kaže, da je ugled in vpliv ZDA v Latinski Ameriki padel skoraj na ničlo. Nobena od republik Latinske Amerike se ne upa glasovati za ZDA in z njo, kadar je na dnevnem redu vprašanje "imperializma" ZDA, ki ga imajo razni politiki Latinske Amerike vedno na jeziku, pa naj bo to upravičeno ali ne!

Jabolčni pridelek

WASHINGTON, D.C. — V ZDA pridelajo povprečno letno toliko jabolk, da jih pride na vsakega prebivalca 80 na leto.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno, vetrovno in toplejše. Na noč verjetnost snega in nato dežja.

V odborih Doma postali liberali nekaj močnejši

WASHINGTON, D.C. — Dokler je bil v predstavniskem domu bivši kongresnik McCormack za predsednika, so imeli predsedniki domovih odborov zlate čase. Povezali so se z njim in preko njega s konservativnim vodstvom demokratskega kluba v koalicijo, ki je naprednim demokratom ni bilo mogoče zloniti. Kakor hitro je pa zmanjkalo McCormacka in vodstvo kluba demokratskih kongresnikov, je pa prišlo v klub nekaj več političnega življenja. Liberalni demokratski kongresniki, ki so jih konservativni demokratje zmeraj odpravili, so letos začeli močno grmeti. Zmerni demokratski kongresniki so uvideli, da so stari časi minuli in da je treba napredno strujo v demokratskem klubu bolj vpoštevati. Takih misli so sedaj tudi novi predsednik predstavniskega doma Albert, novi načelnik demokratskega kluba Boggs, z njima je pa po tegnili tudi znani kongresnik Mills, ki ima morda sedaj največ osebnega vpliva v Domu.

In tako se je zgodilo, da sta dva mogočna južna demokratska kongresnika pogorela s svojega taktiko, da spravita svoje prijatelje v odbore, ki jim načeljuje. Konservativni demokrat Herbert, načelnik odbora za oborožene sile, ni prodlr s svojimi kandidati za svoj odbor. V odbor sta prišla dva demokrata, ki običajno zelo kritično presojata vse, kar zadeva oborožene sile. Tudi odbor za nakazilne zakone, ki mu načeljuje konservativni demokrat G. H. Mahon, je dobil štiri nove napredne demokratske kongresnike za člane, med njimi tudi kongresnika Stokesa iz Clevelanda, ki je prvi črni politik, imenovan v ta odbor.

V obeh odborih imajo konservativci še vedno trdno večino.

Novi nemiri v Manili

MANILA, Filip. — Včeraj je prišlo znova do hudih nemirov in spopadov med študenti in policijo v zvezi s prometnim strajkom. Na stotine mladih ljudi je zakurilo sredi mesta ognje, napadalo avtobuse s kamenjem in napadlo urad predsednika univerze.

CLEVELAND, O. — Uganda je bila do 1. 1962 angleška kolonija. Anglija je ni smatrala za posebno važen del britanskega imperija v Afriki. Bila je bolj kolonija drugega razreda. Zato so angleški delegatje gledali na to, da so bili v dobrih stikih z domačimi plemenskimi veljaki in "kralji". Za prebivalstvo samo se pa niso dosti brigali. Tako stanje je bilo za deželo usodopolno v trenutku, ko je bilo treba narediti iz kolonije neodvisno državo.

London si ni dosti belil glave; oblasti je v glavnem prepuštil domačim močotcem, le povrhu je zvaril iz njih skupno javno upravo, deželo pa osrečil z demokratično ustavo, ki so jo seveda vplivni domačini po svoje razumeli in izvajali. O narodni zavesti ni bilo in še danes ni govora. Preprosto ljudstvo živi še v plemenski tradiciji, na površini se pa bje boj za ustvarjanje novega ugandskega naroda. To delo ne gre gladko

Husak bil izbran na čelo Narodne fronte

Vodnik KP dr. Gustav Husak je bil pretekli teden izvoljen za načelnika Narodne fronte na Češkosloškem. V tej so povezane nekdanje glavne stranke s KP.

PRAGA, ČSR. — Položaj na Češkoslovaškem se dalje umirja po mislih dr. Gustava Husaka, slovaškega komunistasredinca, ki je nasledil Aleksandra Dubčka, početnika "praške pomladi" in "komunizma s človeškim obrazom" v ČSR. Husak se upira zahtevam skrajnih desnih komunistov, ki bi radi počistili vse, kar ne drži popolnoma z Mosko, pa vendar sledi tesno moskovski liniji v obsegu, ki ga smatra za nujnega. Ubira po stopinjah Janaša Kadarja, ki je prevzel oblast na Madžarskem, ko so sovjetski tanki strli protikomunistični in protisovjetski upor leta 1956.

Nekaj časa je izgledalo, da Husak ni prav na trdnih nogah in vedno znova so krožile vesti, da ga bo zamenjal kak bolj Moskvi predani komunist. Posebno so omenjali v zvezi s tem L. Stroukala, ki pa je nato prevzel predsedstvo vlade ČSR namesto O. Černika. Zdi se, da so v Moskvi prišli do prepričanja, da bodo s Husakom najboljše orali, kar zadeva razpoloženje ljudi v ČSR. Ti Husaka sicer ne cenijo posebno, pa vendar bolj kot prištaše Moskve, ki so podpirali sovjetski vdor v ČSR.

Tako se je zgodilo pretekli teden, da je bil Husak namesto Evzena Erbana izvoljen za novega vodnika Narodne fronte, v kateri so stare stranke, Socialistična in Ljudska, povezane s KP v skupni politični organizaciji, v kateri ima seveda KP glavno besedo. Husak je to ob svoji izvolitvi za načelnika Narodne fronte tudi posebej poudaril.

Politični opazovalci ugibljejo sedaj o bodočnosti Erbana, ki je član prezidija KP. Tam je poleg predsednika republike gen. Svobode in poleg predsednika slovaške vlade P. Colotka najbolj vztrajno podpiral Husaka. Če bo Erban zdaj to mesto v prezidiju izgubil, trdijo, da ga utegne do-

JEČARJI V OHIU SO SE VRNILI NA POSEL

COLUMBUS, O. — Stražarji v državni kaznilnici Ohia, ki so od preteklega tedna štrajkali, ko ni bila izpolnjena njihova zahteva po povišanju plač za \$1.00 na uro, so se včeraj vrnili na svoj posel, ko jim je bilo zagroženo, da bodo odpušteni, če se ne vrnejo.

Istočasno z grožnjo je bilo štrajkujočim obljubljeno tudi, da ne bo nihče kaznovan zaradi udeležbe pri štrajku, če se vrne na delo. Za čas štrajka ječarji ne bodo dobili plače, dana pa jim bo priložnost izgubljeno zaslužiti z nadurami.

Guv. J. J. Gilligan se ni maral pogajati s štrajkujočimi, obljubil pa je preiskavo njihovih pritožb, ko se vrnejo na posel. Posebna komisija 21 članov, v kateri je tudi zastopnik ječarjev, se je včeraj popoldne sestala z guvernerjem in se z njim razgovarjala o organizaciji preiskave.

V času štrajka je vršilo stražarsko službo nadzorno osebje. Guverner je odklonil za vršitev te službe pozvati pod orožje Narodno gardo. Dejal je, da bo v slučaju sile, poslal na pomoč državno cestno policijo.

Južna Afrika voljna izvesti glasovanje

HAAG, Hol. — Vlada Južne Afrike je sporočila Mednarodnemu sodišču, da je pripravljena izvesti v Jugozahodni Afriki, nekdanji nemški koloniji, ki je od prve svetovne vojne v upravi Južne Afrike, ljudsko glasovanje o tem, ali želi ostati še dalje pod upravo Južne Afrike ali želi morda pod nadzor Združenih narodov.

Združeni narodi so pred nekaj leti sprejeli resolucijo, ki jemlje upravo Jugozahodne Afrike Južni Afriki in priznava tej neodvisnost ob podpori ZN. Južna Afrika se za to resolucijo ni zmenila, zdaj pa je poslala svojo ponudbo Mednarodnemu sodišču.

— Panamski prekop teče večinomam v smeri sever-jug.

biti Indra, ki je v avgustu 1968 podpiral sovjetsko zasedbo ČSR. Čehi in Slovaki mu tega niso pozabili, Moskva pa ga za to tudi še ni nagradila.

VOLIVCI CLEVELANDA SO ODKLONILI VIŠJI DAVEK

Pri včerajšnjih posebnih volitvah se je kljub izrednemu mrazu proti pričakanju veliko volivcev odločilo iti volit. Velika večina se je izjavila proti povišanju mestne dohodnine, katero sta priporočala tako župan kot mestni svet in jo je podpiralo časopisje, radio postaje in celo vrsta javnih ustanov in organizacij.

CLEVELAND, O. — Volivci našega mesta so včeraj pokazali jasno, da se ne dajo od nikogar posiljevati, pa naj je to žestni župan, mestni svet, glavna časopisa mesta, radio in javne ustanove ter organizacije. Ko so vsi ti poudarjali nujnost povišanja mestnega dohodninskega davka, če naj bo mesto sposobno ohraniti javno potrebo in oskrbo na sedanji ravni, je za to stališče glasovalo le 54.649 volivcev ali 46.6%, proti njemu pa 62.639 volivcev ali 53.4%. Za zmago bi moralo glasovati vsaj 55% vseh, ki so šli volit. Povišanje dohodninskega davka je bilo volivcem Clevelanda predloženo že v novembru in tedaj tudi zavrnjeno. Tedaj se je zanj gnal župan C. Stokes, tokrat je kampanjo za njegovo odobritev vodil predsednik mestnega sveta Garifoldi. Kot tedaj so tudi zdaj v glavnem glasovali za povišanje predela mesta z močno večino črnih volivcev.

Mesto bi imelo z zmago predloga o povišanju mestne dohodnine na razpolago 116 milijonov dolarjev za tekoči proračun, tako pa mu bo ostalo le okoli 96 milijonov. Treba bo varčevati na vseh koncih in krajih, treba bo odpustiti večje število mestnega delavstva in uslužbenecov. Kdo bo odpuščen in kateri oddelek mestne uprave in skrbstva bo zmanjšán, o tem bosta odločala mestna uprava sama, pa tudi mestni svet.

Komaj je bilo znano, da je predlog za povišanje davka propadel, že so se oglašili iskralci krivcev. Župan C. Stokes je pokazal na mestni svet, ki da je lani nastopil "malenkostno, sebično in pobalinsko", ko se je župan gnal za odobritev povišanja mestnega dohodninskega davka. Ta bi bil tedaj lahko odobren, če bi ga mestni svet podpiral. Med tem je prišla nova ocena davka na nepremič-

Skupinske letalske tarife bodo znizane? WASHINGTON, D.C. — Skupinska letalska potovanja niso do sedaj našla dosti razumevanja pri naši federalni upravi za civilno letalstvo. Uprava je ugodila, ako je le mogla, stališču velikih letalskih družb, ki so organizirale in vzdrževale redni letalski promet po vsem svetu. Sedaj je federalna uprava (CAB) spremenila svojo politiko. Skušá poživiti skupinske poto-lete po nižjih cenah.

Velike letalske družbe se seveda temu predlogu upirajo, toda popolnoma zmagati pa ne bodo mogle. Druginja je namreč pritisnila tudi na žepo mnogih turistov, ki morajo gledati na vsak dolar. Zato bodo mogli potovati le v skupinah, ker bo tako potovanje cenejše. Da bo pri tem nekaj manj udobno, temu se pa ne bo dalo ogniti. Ker se počitniška doba hitro bliža, bo morala CAB skoro obvestiti javnost, kako bodo urejena skupinska potovanja.

Rostropovich v popolni nemilosti v Kremlju

MOSKVA, ZSSR. — Mstislav Rostropovich, svetovno znani ruski celist, ki je imel koncertne nastope po vsem svetu, je moral te odpovedati in ostati doma. Njegovo ime je izginilo iz časopisja in drugih javnih občil ter tudi iz nove Sovjetske enciklopedije.

Vladajočim se je zameril, ko se je javno zavzel za preganjanje pisatelja Noblovega nagradjenca Aleksandra I. Solženicina.

Zadnji petorček umrl

GRENOBLE, Fr. — Pretekli četrtek so se zakoncem Riondet rodili petorčki. Nekaj časa je izgledalo, da bodo vsaj trije čvrstjeji ostali pri življenju, pa so vendar vsi umrli. Zadnji je umrl v nedeljo zvečer zaradi težav z dihanjem.

Iz Clevelanda in okolice

Na smučanje—SSK vabi v soboto na smučanje v Peek-n-Peak v državi New York. Vsi, ki se žele pridružiti, naj kličejo za pojasnila predsednika kluba Matta Novaka, 361-4157.

Nov rekord—Včeraj naj bi bila East Ohio Gas Company v pogledu rabe količine plina dosegla nov rekord. Dosedanji je bil dosežen 8. januarja lani, ko smo porabili na tem področju skupno v enem dnevu 2.8 bilijonov kubičnih čevljev plina.

Rokoborba—Jutri zvečer ob osmih se bosta v Arena na 3717 Euclid Avenue ponovno borila znana rokoborca Ernie Ladd in The Sheik.

Snilna smrt—Sinoči je bila najdena ustreljena in mrtva Mrs. Edward J. O'Rourke, žena predsednika Westlake Country Cluba, v njunem domu na West Rd. v Wellington Township v okraju Lorain. Do strela je prišlo v domači kuhinji po ostrem prepiru med zakoncem, ki imata 5 otrok. Policija je E. J. O'Rourkeja pridržala v okrajni ječi v Elyriji.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Zunanje-politični odbor Senata hoče vedeti, kaj se dogaja v Južnem Vietnamu, oziroma v južnem Laosu, kjer naj bi bila v teku večja zavezniška ofenziva proti rdečim oporiščem vzdolž Hočiminhovih poti. V ofenzivi naj bi sodelovalo kakih 25.000 Južnih Vietnamcev in okoli 9.000 Amerikancev, ki pa so ostali znotraj Južnega Vietnama. Načelnik senatnega odbora je pozval državnega tajnika W. P. Rogersa in obrambnega tajnika M. Lairda, naj na javni, če pa to ni možno, na tajni seji poročata Senatu, kaj se godi v Indokini.

WASHINGTON, D.C. — Senatni finančni odbor je včeraj soglasno odobril imenovanje J. Connallyja za novega zakladnega tajnika.

HOUSTON, Tex. — Apollo 14 je na poti proti Luni. Vse deluje v redu in posadka je zdrava. Pristanek na Luni je določen za petek zjutraj ob 4.16 po našem času.

TEHERAN, Iran. — Pogajanja med državami ob Perzijskem zalivu, ki izvažajo nafte, in med petrolejskimi družbami, so bila prekinjena, ko so se zbrale na posvet vse članice Zveze držav, ki petrolej izvažajo. Obstoja možnost ustavitve izvoza petroleja v zahodno Evropo in na Japonsko.

KAMPALA, Uganda. — Gen. Idi Amin, novi vojaški diktator Ugande, je imenoval novo vlado, potem ko je staro odpustil in razpustil parlament. V novi vladi je samo en vojak, vsi ostali so civilni javni uradniki.

WASHINGTON, D.C. — Poštna uprava je predložila zvišanje poštne za vse vrste pošte. Redna pisma bodo stala 8 namesto 6 centov, dopisnice 7 namesto 5 centov, domača letalska poštnina bo povišana od 10 na 11 centov. Posebno obsežno bo povišanje poštne za časopisje in knjige — za 142%.

Uganda prehaja z revolucijo v novo dobo

spod rok, kar potrjuje politična zgodovina te dežele zadnjih 5 let.

Uganda je republika, glavno mesto je Kampala na jugu. Dejansko vladajo še zmeraj plemenske skupnosti. Severna plemena se trejo med seboj, skupno jim je le sovraštvo do južnih plemen, ki so sicer številčno šibkejša, zato pa bolj nadarjena in podjetna. Gospodarsko življenje je v njihovih rokah, seveda pa tudi politika, kolikor je to omogočala diktatura predsednika Milтона Oboteja. Obote je imel ob prevzemu oblasti največ sitnosti s plemeni, pa jih je kolikor toliko ukrotil. Preglavico mu je delalo v prvi vrsti plemensko kraljestvo Baganda. Seveda je Obote tudi odpravil prvotno federalno ustavo, ker je dajala potuho plemenu. Znebil se je torej tekme z ugandskimi civilnimi vodniki, ni pa imel sreče, da bi si podredil tudi vojaške kroge.

Vojaštvo je bilo v Ugandi

Zmeraj političen faktor zase, čeprav ni segalo v začetku po oblasti. Vojakom ni dišalo, da bi se mešali v verske, plemenske in pokrajinske spore. So ta posel prepustili Oboteju. Pokazalo se je, da se je Oboteju res posrečilo, da je ustvaril podlago za skupno državo in narodovo življenje, da je pa pri tem postal oblasten in se obdal z okolico, ki ni imela čistih rok: postala je varuhinja korupcije, obenem se je pa premalo brigala za narodni blagor. Vse to je oslovilo diktatorja in njegove prijatelje v javnosti, v vojaških krogih pa rodilo godrnjanje in željo po spremembi. Pravijo, da je ta misel tlela med oficirji že dolgo.

Ko je Obote šel na znano konferenco britanske Skupnosti narodov v Singaporju, so se vojaki pod vodstvom poveljnika gen. Amina uprli in prevzeli oblast. Obote se sploh ni mogel vrniti domov, je na poti proti domu občital v Nairobiju v Keniji, od tam pa odšel nato v Tanzanijo.

Iz Tanzanije vznemirja sedaj svet s svojimi kritikami novega režima in očitki raznim "tujim silam", da so pomagale upornikom do zmage. Revolucija ni zahtevala krvi, je pa precej podobna nekaterim sodobnim revolucijam. Oblast so zgubili, ko so bili na tujem, Nkrumah v Gani, Sihanuk v Kambodži, kralj Idris v Libiji itd. Verjetno čaka Oboteja ista usoda kot druge padle diktatorje, njegova domovina se bo pa zvijala v gospodarskih in socialnih krčih, dokler generali ne utrdijo svoje oblasti. Seveda so generali rekli, da so navdušeni za svobodno demokracijo in da jo bodo vpeljali, kakor hitro bo mogoče. Zaenkrat je take obljube držal edino pakistanski gen. Jahya Khan, pa še ta je začel sedaj omahovati.

Tako je Uganda prešla s civilne na vojaško diktaturo. Ali se bo pri tem delovnemu ljudstvu godilo kaj bolje, je pa veliko vprašanje.

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 23 Weds., Feb. 3, 1971

Kaj pa Kongres?

Predsednik Nixon je poslal Kongresu spomenico o stanju Unije. V njej bi moral pravzaprav povedati, kako sodi, da se godi naši deželi v domači in mednarodni politiki in kaj bi bilo po njegovem mnenju treba narediti, da bi se ji godilo boljše. V svojih izvajanjih je Nixon govoril le o tem, kaj vse je treba popraviti, manj pa o tem, kako se nam godi. Ako bi vzeli njegova izvajanja zares, bi morali reči, da se nam godi veliko veliko slabše kot v resnici. Ni namreč naša dežela že dolgo doživela poslanice, ki bi vsebovala toliko želja, načrtov in programov, ki naj bi bili vsi izredno nujni. Naštevaje tega, kar manjka, je lepa in potrebna stvar, toda treba je vedeti, kakšno je stanje, da lahko sodimo, ali ima predsednik prav ali ne.

Pravzaprav bi moral to nalogo vršiti tudi naš Kongres. Ni namreč njegova naloga, da nam "dela" zakone, je tudi njegova naloga, da "dela" politiko, ki pa ne sme obstojati le v kritiki tega, kar Kongresu ni všeč v poslovanju federalne administracije, ampak v sistematičnem ustvarjanju tega, kar je deželi potrebno kot vodilna misel v našem javnem življenju. Tu Kongres odpuče, pa ne samo po svoji lastni krivdi. Ves sistem naše vrste svobodne demokracije ga ovira pri tem poslu.

Naša ustava ne pozna odgovornosti predsednika pred Kongresom. Obvezuje ga le, da Kongresu poroča, Kongres pa ne more izreči predsedniku — nezaupnice. Ker te pravice nima, se mora omejiti le na kritiko predsednikovih poslanic in spomenic in nič več. Seveda si Kongres lahko pomaga na drug način, da predsedniku, odnosno zvezni viadi ne da dohodkov, ki naj krijejo izdatke za upravne akte, ki jih obvoja. To pomeni velikokrat zvenenje po toči.

V Evropi je to drugače. Tam vlada sistematični parlamentarni postopek. Vlada da svojo deklaracijo, parlament o njej debatira, po debati pa glasuje o zaupnici, odnosno nezaupnici. To je nepretrgan postopek, ki omogoča domači javnosti, da lahko v celoti pregleda vladno politiko v dnevem trenutku in jo presoja po lastnih vidikih. Tako se v začetku vsakega zasedanja mora vlada pojaviti pred parlamentom s svojim političnim programom, ki ne našteva je predmetov, ki se vladi zdijo važni, ampak razporeja predmete po njihovi važnosti.

Pri nas je to drugače. Predsednik prebere svojo poslanico pred Kongresom, potem je pa Kongres sploh ne obravnava v plenumih. Oba doma odstopita pristojnim odborom, ki vsak med njimi obravnava samo svoj "predmet". S tem propade vsako obravnavanje poslanice kot celote. Poslanica je razbita na koščke, še predno je Kongres odprta. Sedaj veljavni postopek ima še drugo neprijetno posledico: predsedniki pristojnih odborov obeh domov radi izrabljajo to priliko, da pokažejo, kako važni so v Kongresu. Zato želijo prigrabiti čim več gradiva iz poslanice za svoj odbor, kar seveda onemogoča sodelovanje med odbori v tem vprašanju. Tako se kongresna debata o spomenici razblini v nič. Kar sredi poletja vzemo o njej, so poročila odborov o njej, ki jih pa nihče več ne bere.

Da bo zmeda še večja: naš kongresni sistem predvideva, da Kongres obravnava ves ta material po večkrat. Predsednik ima namreč navado, da gradivo iz poslanice obdeluje tudi v drugih poslanicah, posebno pa v proračunskem predlogu. Kongres razbije obravnavanje proračunskega predloga v dve sekciji: v pooblastilnih in nakazilnih zakonih. To mu daje priliko, da lahko po svoje kroji proračunsko zakonodajo, ki jo obvladujejo le strokovnjaki iz federalnega proračunskega urada.

Kar bi bilo torej potrebno, je poseben skupni kongresni odbor, ki bi obravnaval takoj vso spomenico o stanju unije v celoti in o njej poročal javnosti in predsedniku. Pri sedanjem sistemu bomo dobili, kot rečeno, neko skupno poročilo obeh domov o spomenici šele poleti, ko se za predmet ne bo nihče več zanimal. Saj bo dnevna politika že sama po sebi spremenila velik del spomenice v zbirko neizpolnjenih želja in načrtov predsednika Nixonova.

Nixon je letos to stanje še poslabšal. V svoji spomenici o stanju Unije je namreč nabral le del vprašanj, ki se mu zdijo važna. Vsa druga bo obdelal v posebnih spomenicah. Zato lahko čakamo na posebne poslanice o mednarodni politiki, o gospodarstvu, o socialni politiki itd. Saj ne bi imeli ničesar proti temu, ako bi Nixon smatral te spomenice le kot dopolnilo k svoji glavni poslanici, ki jo je ravno sedaj prebral pred Kongresom. Inicijativnost ga bo gotovo zapeljala, da bo hotel pripisati tem spomenicam poseben poudarek s tem, da jih bo proglasil kot nekaj samostojnega. S tem se bo enotnost njegove politike le še bolj zdrobila na posamezna področja, celoten pregled njegove politike nam bo pa ušel izpred oči.

To ima seveda močan vpliv tudi na politiko demokratične stranke, ki je sedaj v opoziciji. Demokratije bi morali sedaj zagrabititi za priliko, da skritizirajo sistem Nixonove

politike. Tega ne morejo storiti, ker še ne poznajo vsebine drugih spomenic, ki šele pridejo pred Kongres. Imajo torej lahek izgovor, da jim še ni treba napenjati možganov, kaj naj odgovorijo Nixonu. Vendar bi nekaj kritičnega duha lahko pokazali. Nixonov načrt je sam po sebi lep, toda manjka mu finančna podlaga. Federalni proračun je že sedaj v primanjkljaju, prihodni bo tudi, morda v še večjem kot sedanji. Na to bi demokratična stranka lahko že sedaj opozarjala. Seveda bi imeli republikanci odgovor tudi lahko priravljen: Nixon sicer zavavlja nad demokratično gospodarsko politiko, v resnici jo pa posnema. Tega republikanci ne morejo porabiti v preprih z demokrati, ker bi jim demokratije takoj očitali, da niso nič pametnejši od njih vsaj v gospodarski politiki.

Vsekakor demokratična večina v Kongresu nima načrta, kako bi kritizirala Nixonovo politiko. Ga je tudi težko sestaviti, ker je tudi Nixon postal na tihem privrženec idej Kennedyja in Johnsona, le da jih izraža z republikanskim in ne demokratičnim jezikom. Tako smo obsojeni na čakanje, kaj bo. Kongres bo med tem odgovarjal s tem, da bo podiral Nixonove načrte. Kako bo vse to vplivalo na prihodnjo volivno kampanjo za predsedniške volitve, se pa še ne da predvideti.

BESEDA IZ NARODA

Joliet, Ill. — Ko sem se spravljal pisati tale dopis, sem pogledal v pratiko, kateri jaz še vedno zaupam in jo cenim, če ne že zaradi drugega, mi pove, kdaj je polna luna. Ze to je nekaj, kar ti ne zna povedati vsak prekok. Pratika pa še vedno. Zato prava slovenska pratika je vredna spoštovanja in vpoštovanja. Da prav res! Poudarim to.

Ko sem pred kratkim listal po Družinski pratiki, ki jo je izdala Družba sv. Mohorja v Celovcu, vidim, da je bil to dan pred dnevom, ko vse dobre Nežke in Neže obhajajo svoj godovni dan. Vzkliknil sem: Bog bodi dober našim slovenskim Nežkam in Nežam!

Pri tem so mi začeli prihajati v spomin razni slučajji iz mladih let, ko sem v mladih letih v takih časih se drsal okrog doma. Na en dogodek sem se spomnil, ko sem še kratke hlače nosil. Moj stari oče, oče mojega očeta, je nam otrokom pravil z resnim obrazom to in ono o raznih svetnikih in svetnicah. O sv. Neži je vedel povedati dvoje. Najprvo (vsaj v njegovih časih je tako bilo), da je imela velik vpliv na kokoši. "Ima ga tudi še zdaj," je poudaril. Potem je nadaljeval:

"Sveta Neža vsako leto ob času njenega godu kokošim objavi: Kokošjih počitnic je dovolj, morajo se končati! Potem jim pa objavi še ukaz, ki se sliši (vsaj tako se je slišal v tistih časih starega očeta) takole:

Kokotke in kure, pozor! Slišale ste, kaj pričakujemo. Ušesa odprite in poslušajte! Svet od vas pričakuje, da boste zanaprej pridne, rade dobra jajčka nesle, lepa in okrogla in debela in z njimi gnezda polnile! Ste slišale — razumete to?"

Starega očeta smo ob tem pripovedovanju zvesto poslušali, nato pa vprašali:

Oče, pa so kokotke in kure sv. Neže razumele? Stari oče pa je nas zagotovil, da so. Rekel je:

Kokotke in kure so druga drugo pogledale in zakokale: kok, kok, kok... bo že kako, da bo za vse prav. Nato pa so napravile gnezda in jih pridno polnile vsa tja do Cvetne nedelje, da je bilo za Veliko noč dovolj pirhov in — še vse tja do sv. Jurija.

Vidite, to, kar mi je povedal moj stari oče pred mnogimi leti o sv. Neži, mi je prišlo v spomin, ko sem letos gledal v Družinski pratiko za leto 1971. Stari

oče je resnico govoril. In tudi, če bi bilo le malo res tako, sv. Neža je vredna od vseh naš zemljanov velike zahvale. Zнала je uvesti in uveljaviti med kokotkami in kurami red, poslušnost in točnost. To je nekaj, kar današnji naši ljudski predstavniki in zastopniki ne znajo.

Zgornje, kar omenjam o pripovedovanju mojega starega očeta o sv. Neži, sem omenil, ko smo prišli skupaj čez par dni pri Juretu. Bara, Jure, in Nick so se smejali. Bara pa mi je ukazala, da naj to objavim v Ameriški Domovini.

To ni za objavo, sem dejal. To je le za pomenke pri pečeh pozimi. Pa so bili vsi hudi in obljubil sem, da bom objavil. Tisti, ki jim take pripovedke naših čancev ne ugajajo, mi naj oprostite.

Jure je postal pri tem razigran volje in je dejal: "Bog bodi dober tvojemu staremu očetu. Dobro je povedal — bi sodil, da se bo še sv. Neži gor nad nami dopadlo. Ze samo to je vredno, da poplahnemo naša suha grla z dobro kapljico. Vzel je v roke vrč in šel v klet po dobro kapljico. S polnim vrčem se je vrnil. Napolnil čašice, mene in Nicka pa opozoril, da dobre kapljice se ne sme samo gledati v kozarcih, ampak jih je treba tudi izprazniti, potem pa povedati, kako se dopade tisto, kar je bilo v kozarcih.

Da ne bi pozabil, naj najprvo Jureta zahvalim za ono, kar je v vrču prinesel meni in Nicku. Frileglo se je tako, pa tudi vplivalo na najina srca, v najinih glavah pa ogrela mnogo spominov, kakor to napravi kaka baterija, ko se jo vtakne v ročni radio, ko stara odpuče.

To je povzročila dobra kapljica tudi nama, meni in Nicku. Se več zabavnih belokranjskih dogodkov in slučajev smo drug drugemu povedali in pojasnjevali. O nekaterih bom še kaj povedal ob neki drugi priliki.

Za danes naj zadostuje. V predpustnem času smo. To je čas burk, šal in zabav. Kaj bolj resnega pa drugič.

Vsem, ki ste se s tem dolgočasili, oprostite. Tudi za dopisovanje je tako, kakor z vremenom. Včasih sije sonce lepo in svetlo. Drugi dan je oblačno in puho. Vse je treba vpoštovati, pa gre.

Vsem lep pozdrav!
Tone s hraba

Upokojenci za Holmes Avenue okrožje vabijo

CLEVELAND, O. — Moja glava je danes tako puha, da mi noče nič priti vanjo, kaj bi pisal; akoravno mi je moj vrhovni poveljnik — moja žena — rekel, da moram pisati. Ko zunaj tako sneži že ves dan, postane človek zaspan. Toda moram se zdramiti, ker v eselica Kluba slov. upokojencev je pred nami, saj bo v nedeljo, 7. februarja, v Slov. domu na Holmes Avenue. Pričetek večerje je ob 5. pop.,

ples pa ob 7. zvečer. Igrala bo John Grabnar godba.

Vsi stari prijatelji in prijateljice bomo zopet enkrat prišli skupaj in se lepo po domače zabavali, se pogovorili o preteklosti in pogledali v bodočnost. Veselimo se življenja, dokler smo še živi in zdravi. Naše prireditve nam podaljšajo življenje.

Kdor še ni član ali članica Kluba upokojencev, lahko pristopi na seji, ki bo v sredo, 10. februarja 1971 v Slov. domu na Holmes Ave. Mi imamo sklep, da ne sme nobeden umreti letos, pač pa rabimo nove člane. Pridite in pristopite. Za članarino 25c mesečno dobite 10-krat povrnjeno s prigrizkom in pijačo po seji in z vožnjo na piknike.

Letos avgusta gremo v Washington na otvoritev Slovenske kapele in bomo tam dva dni. Ogledali si bomo vsa znamenita poslopja in spomenike, tudi na grob pokojnega predsednika Johna F. Kennedyja bomo šli.

Pridite vsi na večerjo in ples v nedeljo, 7. februarja 1971, v Slovenski dom na Holmes Ave.! Pripeljite mladino, da se veselijo nam! Vstopnice za večerjo so že razprodane, vstopnice za ples po \$1.25 so pa še na razpolago. Na svidenje!

John Trček, tajnik

Barjani v Ameriki

EUCLID, O. — Barjanov je v Ameriki kar precej. Nekateri sodijo, da jih je več tisoč; največ jih živi v Barbertonu, Ohio, in v Waukeganu, Illinois. Mnogo žensk, ki so doma iz barjanskih vasi, živi v državi Kolorado. Rajnki svetnik Anton Merku se je kot Barjan po rodu ravno zaradi tega ob svojem prihodu v Ameriko po drugi svetovni vojni naselil v Barbertonu, Ohio, kjer je bil njegov nečak, po rodu Ljubljančan, rev. Matija Jager tiste čase za župnika. Mnogo Barjanov živi tudi v sosednji Kanadi.

Večina Barjanov je prišla v ti dve deželi že pred prvo svetovno vojno ali pa kmalu po njenem koncu. Danes živi v Ameriki in Kanadi že tretji rod. Prav zaradi teh sem se namenil, da napišem nekaj o Ljubljanskem barju, domovini naših staršev. Ko namreč govorim s svojimi ožjimi rojaki in jim pripovedujem, kaj je Barje, odnosno kaj je nekoč bilo, se jim zdi to nekam čudno in celo neverjetno. Najbolj jih zanima zgodba o prvih barjanskih prebivalcih, mostiščarjih, prebivalcih stavb na kolen, zabitih v plitvo jezersko dno. Kar ne gre jim v glavo, da bi moglo biti kaj takšnega.

Ker je bila moja mati Barjanka, doma iz Črne vasi pod Ljubljano, in ker sem rojstne kraje mojih staršev že obiskal, lahko nekaj povem o Ljubljanskem barju. Barje pravimo tistemu delu slovenske zemlje, ki se razprostira neposredno na jug in jugovzhod od Ljubljane. Na skrajnem jugu kraljuje nad Barjem Krim, 1101 m nadmorske višine, znano ljubljansko nedeljsko izletišče. Po površini zavzema Barje okrog 25 kv. km. V širmeri, ako rabimo našo ameriško mero, okoli 16 milj, po dolgem pa okoli 10 milj. Na samem Barju doslej zaradi premeških tal še ni kakih večjih človeških naselbin, jih je pa nekaj. Poleg že omenjene Črne vasi so še Igliška Loka, Iška vas, Matena itd.

Vse polno pa je večjih naselbin na barjanskem obrobju. Skozi Barje teče znana slovenska reka Ljubljanica in njen pritok Isčica; sicer pa je na Barju med poseameznimi travniki poljo jarkov, izkopanih za to, da se v njih zbira talna voda in po njih odtoka v večje kanale in po njih v Ljubljano, odnosno Isčico. Vse Barje je bilo nekoč pod vodo, katera pa se je začela kasneje odtakati. Ko je bil leta 1762 končan Gruberjev kanal, so začeli uporabljati osušeno barjansko zemljo.

Gruber Gabriel je bil jezuit,

ki se je veliko ukvarjal s hidrotehniko, rojen je bil l. 1740 na Dunaju, umrl pa l. 1805 v Petrogradu. V Gradcu je končal filozofske in teološke študije, po učeval je nato na orientalni akademiji na Dunaju latinščino, leta 1769 pa je prišel v Ljubljano na stolico za risanje, geometrijo, mehaniko in hidravliko. To je s pomočjo kranjskih deželnih stanov pri liceju ustanovila Kranjska kmetijska družba. Tu je poučeval od l. 1784. Glavno njegovo delo je bilo iz te dobe gradnja kanala, ki je po njem dobil svoje ime. S tem delom je bil po dolgih letih realiziran projekt osušitve Ljubljanskega barja. Začetki planiranja za osušitev Barja segajo še v 16. stoletje. Gruber je na poziv dvora in deželnih stanov predložil leta 1769 dva načrta: 1. v mestu in pod njim se naj struga Ljubljanski poglobi; 2. za Ljubljanskim gradom se naj v smeri Codellijevega posestva izkoplje kanal, ki bi za časa poplav odvajal vodo naravnost Ljubljanice za Barja. Pozneje, v času neposredno pred prvo svetovno vojno so strugo Ljubljanice še enkrat skozi mesto poglobili, da bi kakovost barjanske zemlje kar se da izboljšali, ker dotlej je rastla na njej v glavnem samo kisla konjska krma.

Prvi "Marostarji", to je po nemškem poimenovanju narejena slovenska spačenka za prebivalce Ljubljanskega barja, so postavljali svoje "domove" kar na vodi, da bi bili kar se da varni pred divjimi zvermi in da bi se lažje branili pred sovražnimi napadi. V močvirnatu dno so zabili močne hrastove kole in postavili nanje kolibe, v katerih so živeli. Sredi kolibe je bila v tleh odprtina, skozi katero so lovili ribe. Poleg od rib so živeli še od lova. Oblačili so se v kože divjih živali. Orodje so si napravljali iz živalskih kosti. Iz čekanov divjega merjasa so si naredili prve nože. Iz jedrc vodnega oreška, ki je bilo sočno in okusno, kot ono kostanja, so si napravljali kruh. Jedra so s kamni zmleli v moko. Poznati so morali lan, ker je bilo v bližini mostiščar najdenih več delov zelo primitivnega kolo v rata. Čolne so si napravljali iz debelih debel. Se danes, po toliko stoletjih, kdaj pa kdaj tu in tam na Barju odkrijejo po kak mostiščarski čoln — drevak.

Dokler so na Barju rezali šoto, so mnogokrat naleteli na take čolne. Kdor hoče videti vse to in se o tem bolj natančno poučiti, naj stopi v Slovenski narodni muzej v Ljubljani, kjer je mostiščarski oddelek silno bogat in velik. Naj bi se rojaki, ki hodijo na obisk v Slovenijo, pridno posluževali te lepe priliko, ne samo ameriški slovenski Barjani, marveč tudi drugi rojaki!

Jacob Strekal

Sv. oče ne misli iti v pokoj

PATERSON, N.J. — Vedno pogosteje beremo v časopisju naslove kot "Pojde papež Pavel VI. v pokoj?"

Kakšno podlago imajo taki članki? Nobene. Največ so ugibanja, nekateri so pa tudi pisani z namenom, da bi ustvarili javno mnenje in z njim izvajali pritisk na sv. očeta, da bi se zares odpovedal in šel v pokoj. Ugibanja se naslanjajo na dejstvo, da vsa Cerkev stremi po pomladitvi. V ta program spada poziv sv. očeta kardinalom in škofom, naj bi se s 75. letom odpovedali vodstvu škofije, in njegova najnovjša odločba, s katero so kardinali z 80 leti izgubili pravico voliti papeža. Časnikarji zdaj sklepajo, da se tudi sv. oče sam misli odpovedati papeštvu, pa prihajajo s svojimi prerokovanji vsaj za 7 let prežudej, saj jih ima sv. oče šele 73.

V tem ugibanju je časnikarje sam sv. oče nekako potrdil s svojim romanjem na grob sv.

Celestina V., ki se je papeškemu prestolu odpovedal in se umaknil nazaj v samostan. Vendar primera ne drži. Sv. Celestin je bil pominžen menih, ki so ga kardinali proti njegovi volji izvolili za papeža ter ga takorekoč s silo pripeljali v Rim leta 1294, ker se niso mogli zediniti za nobenega drugega. Revez se pa na papeškem prestolu ni znašel. Kompliciranega papeškega dvora ni prav nič poznal, še manj pa se je razumel na diplomatske intrige, zato se je dal spretnim politikom vleči zdaj sem zdaj tja. Po par mesecih papeževanja se je odpovedal in se vrnil v samostansko tišino. Njegov naslednik ga je pa dal zapreti in potem konfirirati.

Položaj sedanjega sv. očeta Pavla VI. je prav nasproten. Njega so izvolili, da bi srečno privedel do konca II. vatikanski cerkveni zbor ter izvedel spremembe, ki jih je ta sklenil. Več kot 30 let je bil v službi v Vatikanu in dodobra pozna njega ustoj. Nato je nekaj let načefoval obširni milanski nadškofij kot nadškof in kardinal. Izkušen za vodstvo Cerkve ima več kot dovolj.

Bolj kot sama ugibanja pa so taki članki izraz želja nekaterih krogov, naj bi s sv. očezares odpovedal. Z njim hočejo vplivati na javno mnenje, ki naj bi na papeža pritiskalo in doseglo, kak željo.

Na žalost so se tudi nekateri škofje po koncilu dali ujeti v val pretirane želje po svobodi. V svoji škofiji bi radi bili sami svoji papeži in težko prenašajo, ko jih sv. oče kliče k pokorščini. Še težje pa prenašajo razni teologi opomine sv. očeta, naj vendar razlagajo nauk cerkvenega učiteljstva, ne pa svojega. K tem lahko še prištejemo razne vatikanske monsignorje in naslovne škofe, ki so jih reforme v kuriji odrinile in zapostavile. Če dodamo še nekateri italijanske kardinalne in škofe, ki z odkrito ali prikrito nevoljo gledajo, kako postaja rimska kurija po zaslugah papeža Pavla VI. vedno bolj mednarodna, pa bomo imeli kar pisano družbo nezadovoljnejev, ki bi vsi radi videli, naj bi Pavel VI. izgubil s papeškega prestola.

Ne smemo pozabiti, da so na delu tudi temne sile zunaj Cerkve — "peklenška vrata" jih je imenoval Kristus — ki se na vso moč prizadevajo pridobiti vsakovrstne nezadovoljnejše v njeni notranjosti, da bi jim od znotraj pomagali Cerkev rušiti. Vsi ti hočejo z javnim mnenjem pritiskati na sv. očeta, naj bi se odpovedal.

Kljub tolikšnemu pritisku pa le nič ne kaže, da sv. oče misli na kakšno odpoved. Tisti, ki so mu v Vatikanu zelo blizu, pravijo, da sam ne le nikoli ni v nobenem govoru kaj takega omenil, ampak da se tudi v osebnih pogovorih nikoli ni dotaknil te misli. Nasprotno. Vse njegovo življenje in prizadevanje jasno kaže, da se dobro zaveda, da ga je božja previdnost postavila, da vodi Kristusovo Cerkev skozi naše razburkane čase. Odpovedati se, bi po njegovem mnenju pomenilo zoperstaviti se božji volji, ali se ji vsaj strahopetno izmakniti. Strahopetnež pa Pavel VI. ni.

Pravijo tudi, da če bi se mu le kdaj porodila želja, da bi se odpovedal, bi mu jo morala misel na usodo nekdanjega montrealkega kardinala Legerja v kalu zamoriti. Omenjeni kardinal se je pred dvema letoma odpovedal montrealški nadškofiji in šel v misijone v Afriko. Zdelo od tam pogosto prihaja v Evropo, kar kaže, da v misijonih ni našel miru in skritosti, ki ju je iskal.

Da bi pa bivši papež šel kam v oddaljene misijone, si ne moremo misliti. Če bi se že odpovedal, bi moral v kak zakoten samostan in vse zveze z zunanjim svetom prekiniti, kar bi mu pri vsej njegovi dobri volji (Dalje na 3. strani)

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Ni vse zlato, kar se sveži

V tem je bila večerja gotova, dobra in obilna večerja, ki je šla Cerinu v posebno slast. Pozno v noč sta sedela in govorila o tej ali o tisti stvari, največ o domačem kraju, in vzbujala si spomine iz blažene mladosti. Pri teh pogovorih je Cerin opazil, da je profesor o vsem dobro poučen, dasi ga tako dolgo ni bilo doma, in vsak čas je pričakoval, da začne padati toča tudi nanj in na njegovo zanikarno gospodarstvo. Profesor je v resnici nekaj takega nameraval, ali prvi hip ni hotel razžaliti gosta. Saj bode jutri tudi še dan. Cerin pa mu je moral povedati vse natanko, kje in kako je našel rudo in kod je hodil ž njo.

Cerin je bil o jalovosti svojega zlatokopa do konca prepričan, ali neka misel mu vendar še ni dala miru. Ako ta smrdeča in ničvredna ruda, katera je menda samo zato na svetu, da poštene ljudi moti in bega, res nima nobene cene, zakaj mu je zlatar v Vidmu zanjo ponujal pet lir? Ta pomislek tudi obznanil profesorju. Nato mu ta razlaga na dolgo in široko, da ruda ni brez vse vrednosti, all v denar se more spraviti le tedaj, ako se nahaja v močnih žilah. Iz nje se dobiva žveplo, dela se tudi hudičovo olje in železni vitrijol. Na daleč prevvažati jo, ne vrže, ker bi voznja požrla vso vrednost. Torej je treba zidati tovarno na mestu, ako je mogoče blizu kake železnice ali večje reke, da se more dobljeno blago poceni odvažati na trg. Tovarne pa ne bode pameten človek zidal, predno se ni do dobrega uveril, da bode imela dela leta in leta. A vsega tega tukaj ni. Ruda se nahaja v zrnih in nikjer pri nas ni misliti, da bi kršec bival v debelih žilah.

"To je pa res," govori profesor dalje, "da je kršec izpod Kolka v lepih kristalih, v pravih kockah, in taki imajo neko, četudi majhno vrednost za šole, kjer se mladina uči poznovati najnavadnejše rude in kamene. V ta namen je tudi tvoja mošnja vredna dva goldinarja in ta ti dam tudi jaz."

"Kaj tudi ti to učiš?"

"Tudi jaz."

"Potem te prosim, vzemi vse za šolo! Niti solda ne vzamem. A prosim te, nauči jih dobro te naše mladence, da bode vsak poznal to sleparsko rudo, da jej nikdo več ne pojde v past. Kar sem jaz te štiri dni pretrpel, tega ne priželim nikomur, tudi največjemu svojemu sovražniku ne."

"Prav! A za nočjo bodi dovolj! Jutri pa kaj drugega. Čas je, da greva počivat."

Profesor je odvel Cerina v prijazno izbo, kjer je bila zanj že pripravljena dobra in mehka postelja. Trudni Cerin je hitro zaspal, a v snu je vso noč oprezoval okoli zlatarjev in se prepiral s policaji.

IV.

Drugega dne po zajutruku mislil se je Cerin odpraviti iz Gorice in kreniti proti domu. Zavalil se je torej profesorju za dobri nauk in za vso postrežbo ter se je hotel posloviti.

"Danes mi ne bodeš hodil. In češ pota imaš že dovolj. Danes se počivaj, pojdi sedet v mestni vrst in po mestu pogledi. Opoludne je kosilo. Jutri zjutraj ob štirih te pošljem s pošto do Tolmina in doma bodeš še pred kosilom."

In tako je bilo. Pri kosilu je bil profesor nekamo molčeč, in Cerin je slutil, da se v tej tihoti zbira nevihta nad njegovo glavo. Zato mu

tudi gosposko kosilo ni bilo nič prav in slast in lotila se ga je neka malodušnost. In takrat ga slutnja ni prevarila. Po kosilu je prišel v lug. Profesor je vse natanko vedel, kako je Blaž Cerin gospodaril zadnja leta, kako je baronoval in hodil po lovih, kako je popival in igral, kako so drugi sekali po njegovih gozdih in si pridobivali njegova zemljišča, kako je zanemarjal družino in še več jednacega. Nemilo ga je lužil in žmikal ter mu brez usmiljenja našteval vse grehe.

Cerin je povsili glavo in ves skrušen poslušal karajoče besede, ki so liki najdebelejša toča padale po njem.

Naposled se je vendar izpraznil hudourni oblak in je Cerin spet prišel do besede.

"Res je, vse res, kar mi očitáš. Tako je bilo. Bilo je, pravim, ali ako Bog da, ne bode več. Nekdaj je veljala moja moška beseda. Kar je Cerin rekel, ni oporekel. Zadnji čas res ni bilo vedno tako, ali spet pride Cerinovo moštvo v čast, ako me Bog ne udari. Zadajam ti danes pošteno besedo, da bodem odslej drug človek. Tu, na, mojo roko! In ker že veš vse moje nerodnosti, povem ti še zadnjo neumnost, katero sem naredil."

In zdaj mu pripoveda, kako se je pri Dragarji udležil in mu zastavil senožet.

"To senožet moraš takoj rešiti. Ni edenkrat je ne sme Dragar kositi. Denar ti posodim jaz. Zvečer dobiš tristo goldinarjev, dvesto odšteješ Dragarju, ostalih sto imej za silne potrebe, posebno za zanemarjeno prodje. Od tega dolga mi bodeš plačeval obresti, kolikor bodeš nogel, a povrneš mi ga, kadar bodeš hotel. Toda čim prej se znebiš dolga, tem bolje zate. O počitnicah pa pridem in pogledam tvoje gospodarstvo."

"Janez, veruj mi, danes si storil dvojno dobro delo! In ako Bog da, ne bodeš še kesal."

Rekši stisne krčevito roko profesorju in solze mu zaigrajo v očeh. S tem je bila stvar uravnana.

Popoludne sta se izprehajala po goriškem polju. Pogovarjala sta se o gospodarstvenih rečeh. Ne bodemo na široko razpravljali, kako je profesor učil Cerina umnemu gospodarstvu. Jedro njegovih naukov je bilo:

"Dandanes ne moreš več tako gospodariti, kakor je gospodaril tvoj ded in tudi še tvoj oče. Nastopili so drugi časi. Preje se je živelo lože, vse potrebe so bile manjše. Dandanes je treba trdo delati in tudi z glavo delati. Žedak je vsak, ki misli po drugi poti priti do česa, in slepar je, kdor te uči drugače. Ti seješ preveč žita. Vem, da na tvojem svetu dosti dobro obrodi, ali to vender ne velja, ker žito zdaj nima nobene cene. Sej ga foliko, kolikor ti ga je treba za dom, drugod sej deteljo. Imel bodeš več piče in boljše piče, zato bos lože redil po več živine. Imel bos več gnoja in bos lahko gnojil tudi senožeti. Najprej si moraš napraviti gnojišče, kakor te jaz naučim. Sosebno pa si dobro zabij v glavo, kar ti zdaj poročem: Redi toliko živine, kolikor si je upaš prerediti, sena nikoli

(Dalje prihodnjic)

Priložnosti za lovljenje postrvi ne manjka

DENVER, Colo. — V državi Kolorado je preko 13,000 milj rečnih strug in 2,311 jezer, kjer je mogoče loviti postrvi. Večina rek in potokov, pa tudi jezer je odprta za splošno javnost, kadar je lovljenje postrvi po državni odredbi dovoljeno.

Po krivulji dobre volje

Razpoloženska obdobja so zelo različna, povprečno trajajo kak mesec.

Včasih človek zjutraj spošči skoči iz postelje, se osveži v hladni vodi in je brez posebnega razloga židane volje. Prav tako so dnevi, ko gre vse narobe, tudi brez vzroka. Marsikdo se je že vprašal, od kod to nihanje v razpoloženju, ali je zgolj naključje ali zakonitost. Profesor Hersey z univerze Pennsylvania je ugotovil po večletnih raziskavah, da je v razpoloženjem pri vsakem človeku približno tako kakor z vremenom, pri katerem se vrstita visok in nizek zračni pritisk. Kdor se pozna, se torej lahko pripravi na "dobre" in "slabe" dneve.

V okviru psihološkega preskusa po naročilu industrijskih združenj so profesor Hersey in sodelavci vrsto let proučevali razpoloženje več sto izbranih prostovoljcev in podatke vpisovali v preglednice. Tako so ugotovili zaporedje dobrega in slabega razpoloženja, ki se ga človek brez stalne kontrole niti ne zaveda. Od kod ta razpoloženska ritem, še ni raziskano.

Razpoloženje so ponazorili s krivuljami. Vse kaže, da se razpoloženska obdobja s starostjo počasi daljšajo. Pri delavcih in nameščencih starostne skupine 20—30 let je minilo od prvega do drugega izrazito dobrega razpoloženja povprečno 31 dni, pri ljudeh od 30 do 40 let pa je trajalo to obdobje pet dni več. Vsakih 16—18 dni torej doživi večina ljudi v razpoloženju vrhuncem ali njegovo nasprotje. To je seve zgolj statistična srednja vrednost, v resnici pa so razpoloženska krivulje zelo različne. Najkrajše obdobje, ugotovljeno pri teh raziskavah, je trajalo 16. najdaljše pa celo 63 dni. Precej se razlikujejo tudi valovi na grafičnem prikazu razpoloženja. Močnejši ali šibkejši nihaji so odvisni od temperature. Krivulja umirjenih ljudi ne doseže najvišje oziroma najnižje točke na razpoloženski lestvici, giblje se okoli povprečnih vrednosti. Nasprotno pa so labilni ljudje v svetlih dneh prešerni do lahkomišelnosti in v oblačnih blizu obupa.

Prostovoljce so izrečno opozorili, da se pričakovani podatki nanašajo na čisto razpoloženje, ki nima nič skupnega z zunanjimi dejstvi in vplivi, na primer z uspehom ali neuspehom, z zaljubljenostjo, s skrbmi ali s težavami v poklicu in še posebej z boleznijo ali z zdravstvenimi motnjami. Pri ženskah je šlo še posebej za to, da so čisto fizično počutje ločile od duševnih spremljevalnih pojavov 28-dnevnega cikla. Raziskava je pokazala, da poteka psihična krivulja povsem

neodvisno in da nastopajo posebno hude depresije takrat, kadar časove sovpadata najnižji točki obeh ciklov.

Če človek pozna svoj razpoloženski ritem, ga lahko marsikdaj upošteva. Ob "lepem vremenu" je njegova storilnost večja, v glavi se mu nenehno porajajo nove misli, kritika ga ne vrže s tira, potrebuje manj spanja ter več sprememb in družabnosti. Profesor Hersey pozna poslovne ljudi, ki so imeli znatno več uspeha, če so se v takem obdobju posvetili zunanjemu delu in so se v obdobju slabega razpoloženja ukvarjali s občajnimi deli za pisalno mizo.

Sivari za enkratno rabo

Novost zlasti v bolnišnici, vprašanje pa je, kam z odvženi predmeti.

Značilnost ameriškega gospodarstva je proizvodnja raznih predmetov za vsakdanjo rabo v takšni kakovosti, da nimajo dolge življenjske dobe, se pravi, da je treba kupljeno blago kmalu nadomestiti z novim. Nekateri pravijo, da to spodbuja gospodarstvo, drugi pa vidijo v tem potratnost s surovinami. Tudi marsikje drugod se dobijo papirnati krožniki, kozarci, obleke ipd., ki prihajajo iz strojev že povsem izdelani. Popravljalni praktično ni več, pokvarjene dele raznih naprav je najlaže nadomestiti z novimi.

Uveljavlja se težnja po proiz-

gotovil je tudi, da mnogi ljudje nevede upoštevajo ta notranji ritem. V pasivni fazi nagonsko odlagajo pomembne odločitve, v aktivni pa povečajo storilnost.

Ali se je mogoča zaščititi pred bližajočim se obdobjem slabega razpoloženja? Mnogi mislijo, da si v modernem življenjskem utripu sploh ne morejo privoščiti zmanjšane aktivnosti. Ali se da preprečiti, da bi duševni barometer kazal slabo vreme? To je in bo samo želja, kajti duševni ritem je prav tako nujen in nespremenljiv kot zaporedje dneva in noči, spanja in bedenja. Človek si lahko le ustrezno porazdeli delo, ob slabem razpoloženju pa naj ga tolaži zavest, da bo kmalu spet zavela sveža sapa vedrine in dobre volje.

vodnji vsakdanjih predmetov za enkratno rabo. Najznačilnejši primer za to so ameriške bolnišnice, kjer primanjkuje pomožnega osebja še bolj kot drugje. Že od nekdanj so težave z razkuževanjem in s pranjem perila, ki se nabira v velikih kupih. Zato bolj in bolj uporabljajo predmete, ki prihajajo iz tovarnih zavrti in razkuženi ter jih je mogoča po uporabi vreči v koš za odpadke.

Spisek takšnih predmetov v moderni bolnišnici: razkužene rjuhe in prevleke halje za osebje maske za zdravnike in njihove pomočnike pri operacijah, vrčki

"KAMNITI" OHIO — Ray Haley je sestavil iz naravno oblikovanih kamnov zemljepisno podobo države Ohio. Na sliki ga vidimo, ko to dopolnjuje, predno bo izročil svojo umetnino državnim zgodovinski družbi.

DEZELA POLNOCNEGA SONCA — S pasjo vprego preko zaledenole pokrajine pri Nome na Aljaski, "Deželi polnočnega sonca".

za vodo, krožniki in kozarci, plastične cevi za transfuzijo krvi ter injekcijske igle. Ob tem nastaja nov problem; kam s predmeti, odvženimi po enkratni rabi. Statistiki so izračunali, da je prej prišlo na pacienta povprečno 2.5 kg raznih odpadkov dnevno, delno papirja, delno pa ostankov jedi. Zdaj pride v bolnišnici, ki uporablja omenjene predmete za enkratno rabo, na bolnika vsak dan osem kilogramov odpadkov.

Surovine za takšne predmete sestavlja kak ducat plastičnih materialov, ki jih je mogoče sežgati, če ima bolnišnica v peči drage razstrupljevalne naprave, kajti pri nekaterih snoveh, na primer pri polivinilkloridu, se lahko med sežiganjem razvijejo smrtno nevarni pilni. Nekateri plastične snovi se topijo in se lahko naberejo na notranjih stenah peči.

Se večji problem so kovine, zlasti nerjaveče injekcijske igle, ki jih v ZDA porabijo okoli 1200 milijonov na leto. Enkratna raba ima to prednost, da ima zdravnik ali medicinska sestra vsakokrat ostro iglo in da ni mogoč prenos raznih bolezni, zlasti zlatenice. Toda kam z množico rabljenih igel? Snažilke, ki praznijo koše, se lahko zbedejo in okužijo.

Nadaljnja težava so plastične injekcijske brizgalke, ki jih je treba po rabi uničiti. V ta namen se dobi na tržišču posebna električna peč, v kateri se brizgalke stopijo in kot kepe obdajajo injekcijske igle.

Prav gotovo je prednost, da so medicinski pripomočki rabljeni samo enkrat, ker to preprečuje infekcijo, toda spričo pomanjkanja nerjavečega jekla je to velika potratnost. Če bi izdelali popolnoma avtomatične razkuževalne naprave, bi prihranili tako material kakor proizvodne stroške. Industrija ni zainteresirana za takšne naprave, saj bi jih vsaka bolnišnica kupila le nekaj, injekcijskih igel pa potrebuje na tisoče.

SV. OČE NE MISLI ITI V POKOJ

(Nadaljevanje z 2. strani)

bilo nemogoče, ker bi ga vedno nadlegovali s protesti proti tem in onim nepopularnim odlokom njegovega naslednika. Sv. Celestin V. je moral vse nadaljnje življenje preživeti v ječi in konfinaciji, ker se je naslednik bal, da bi se ubogi menih še kaj nesaš v njegove posle.

Samo kakšna dolgotrajna bolezen bi ga prisilila, da bi se odpovedal, pa vsaj že 100 let nobenega papeža taka bolezen ni mučila. Zadnje 10-dnevno potovanje Pavla VI. je tudi razblinilo upanje nekaterih, ki so vztrajno trdili, da sv. oče ni pritrden zdravju.

Molimo za papeža Pavla VI. Prav ta gonja proti njemu je dokaz, kako zelo nam je še potreben.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

V Pennsylvaniji manjka črnih advokatov

PHILADELPHIA, Pa. — V Philadelphiaji so bili razpisani izpiti za advokate. K izpitom je bilo pripuščeno 200 kandidatov. Samo 17 med njimi je bilo črnih, vsi drugi so bili beli. Po dosedajni praksi bo k advokaturji pripuščena le tretjina kandidatov, torej največ šest črnih. V Pennsylvaniji živi 12 milijonov prebivalcev, med njimi je milijon črnih, advokatov je pa tam 12,000 belih in 130 črnih. Ta odstotek se zdi celo advokatski zbornici v tej državi prenizek in je na to opozorila sodno upravo.

V Philadelphiji sami pride na vsakega belega advokata 850 prebivalcev, na vsakega črnega pa 7,700.

Položaj se zadnja leta malo popravlja na — univerzah. Vsako leto se namreč vpiše več črnih dijakov na pravne fakultete. V Philadelphiji je bilo na primer pred 5 leti le pet črnih študentov na pravni fakulteti, zdaj jih je 75. Nekateri med njimi imajo tudi štipendije.

Zahodni zavezniki odpovedali sestanek

BERLIN, Nem. — Tri zahodne sile so odpovedale včeraj sestanek s predstavniki Sovjetske zveze kot pripravo za naslednji sestanek poslaništva štirih nekdanjih zasedbenih sil Nemčije o vprašanju Berlina. Predhodni sestanek je bil odpovedan v odgovor na oviranje prometa med Zahodno Nemčijo in Zahodnim Berlinom pretekli teden. Včeraj je bil ta promet zopet normalen.

Razgovori o zvezah Zahodnega Berlina z Zahodno Nemčijo so se začeli lansko pomlad, pa niso privedli nikamor. Vzhodna Nemčija se upira v tem pogledu vsakemu popuščanju, dokler jo Zahodna Nemčija ne prizna kot popolnoma suvereno državo. Kancler W. Brandt je med tem izjavil, da ne bo predložil dogovora s Sovjetsko zvezo o odpovedi rabe sile v medsebojnih odnosih v parlamentu v odobritev, dokler ne bo urejeno vprašanje Zahodnega Berlina in njegovih nemotenih zvez z Zahodno Nemčijo.

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadlo naročnine že ob prvem obvestilu. Prihranite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj. Hvala!

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo
Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103 (x)

MALI OGLASI

V najem

Oddamo 5 sob zgoraj na 1160 E. 78 St. Kličite 881-2638 po 6. uri pop. (25)

Išče stanovanje

Išče se stanovanje štirih sob v Collinwoodu ali v Grovewoodu okoli. Kličite 496-3749. (25)

V najem

Blizu Lake Shore Blvd., na E. 146 St., oddamo 4 sobe zgoraj. Nobene živali. \$80 mesečno. Kličite 729-1155. (25)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Približno jedno uro po solnčnem zahodu se zazdi Francu, da vidi na svoji levici, približno četrt milje daleč, temno senco. Toda nikakor ne more razločiti, kaj bi bilo to, in boje se, da bi ga mornarji ne zasmeovali, če bi smatral plast oblakov za kopno zemljo, molči. Naenkrat se nekaj posveti. Zemljo bi bil pač lahko zamenjal z oblaki, toda ta ogenj ni bil meteor.

"Kakšen ogenj je to?" vpraša. "Pst!" pravi patron. "To je ogenj."

"Toda rekli ste, da je otok neobljuden!"

"Rekel sem, da nima stalnih naseljenikov, a vam zajedno povedal, da ga večkrat obiščejo tihotapci."

"In morskari roparji." "In morskari roparji," ponovi Gaetano Francove besede. "Zato sem napovedal pluti mimo, in vidite, da je zdaj ogenj za nami."

"Toda zdi se mi," meni Franc, "da ta ogenj ne znači nevarnosti, ampak nam je dokaz, da se nam ni ničesar bati, kajti ljudje, ki ne marajo, da jih kdo opazi, bi gotovo ne prižgali ognja."

"O, to je čisto brez pomena," meni Gaetano; če bi ne bilo tako temno in bi si mogli natančno predočiti lego otoka, bi se prepričali, da tega ognja ni mogoče videti z nobene točke na kopnem, ampak samo z morja."

"Torej menite, da vam naznanja ta ogenj slabo družbo?"

"Glede tega se moramo šele prepričati," meni Gaetano, obračaje oči neprestano proti ognju.

"In kako se prepričamo o tem?"

"To boste videli takoj."

Po teh besedah se posvetuje Gaetano z moštvom, in po petminutnem pogovoru hipoma obrnejo barko ter se vrnejo po istem potu, po katerem so prišli. Za nekaj sekund izgine ogenj, skrit vsled ovinka za skalovjem.

Zdaj krene barka v novo smer ter se vidno bliža otoku, da je kmalu oddaljena od njega le še petdeset korakov.

V tej razdalji ladija obstane.

Vse to se je zgodilo tiho in z največjo hitrostjo, in odkar so izpremenili smer, niso govorili niti besedice. Gaetano, ki je predlagal to pot, je sprejel vso odgovornost na se. Stirje mornarji niso obrnili svojih oči od njega ter so držali vesla pripravljena, da lahko zbežijo vsak

hip, kar vsled teme ni bilo baš težko.

Franc preišče z navadno hladnokrvnostjo svoje orožje; imel je dve dvocevki in karabinar. Tega nabije, pogleda, če je v redu petelin, in čaka.

Med tem vrže patron s sebe svoj plašč ter si zaviha hlače, kolikor visoko more; ker je bil bosonog, mu ni bilo treba sezuti niti čevljev niti nogavic. Nato položi prst na usta, v znamenje, naj vsi molčijo, se spusti v vodo in plava previdno, da bi ne provzročil nobenega šuma, na breg. Le na fosforovi luči, v kateri se je svetila brazda za njim, je bilo mogoče spoznati njegovo smer.

Kmalu izgine tudi ta. Gaetano je brezdvomno stopil na suho.

Cele pol ure ostane na ladiji vse tiho in nepremično. Nato se prikaže na vodi vnovič svitla brazda. Le še nekaj sunkov z rokami, in Gaetano je na krovu. "Torej?" vprašajo Franc in mornarji.

"Španski tihotapci so," odvrne Gaetano; samo dva korziška bandita imajo pri sebi."

"In kaj imata opraviti ta dva korziška bandita s španskimi tihotapci?"

"Ej moj Bog, Ekscelenca," odvrne Gaetano z izrazom globoke krščanske ljubezni, "ljudje marajo podpirati drug drugega. Banditom je večkrat vsled orožnikov na kopnem nekoliko tesno. Torej najdejo barko in v barki poštene mladeniče kakor smo mi. Prosijo nas, da jim izkažemo v naši plavajoči hiši gostoljubje. Kdo more ubogemu vragu, ki ga preganjajo, odreči pomoč? Sprejememo ga na krov in vsled večje varnosti odrinemo na morje. To nas ne velja nič, in reši jednemu naših bližnjih življenje ali vsaj prostost, in uslugo, ki mu jo izkažemo, nam povrne on s tem, da nam pokaže pripraven prostor, kje lahko izkrcamo svoje blago, ne da bi nas motili radovedneži."

"A tako!" pravi Franc. "Vi ste torej tudi sami nekoliko tihotapec, moj ljubi Gaetano?" "Ej, kaj hočete, Ekscelenca!" odvrne ta s smehljajem, ki ga ni mogoče popisati. "Človek se mora privaditi vsemu. Od česa pa naj sicer živi?" "Torej se z ljudmi, ki so ta hip na otoku Monte-Cristo, poznate?"

"Nekoliko. Mi pomorščaki smo kakor prostozidarji: spoznamo se po gotovih znakih."

"In menite, da se nam ni ničesar bati, če zapustimo barko in stopimo na kopno?" "Čisto ničesar. Tihotapci vendar niso roparji."

"Toda ta dva korziška bandita..." odvrne Franc, vpoštevaje vse mogoče okolnosti.

"Ej moj Bog," pravi Gaetano, "saj ni njuna krivda, da sta bandita, ampak krivda vlade."

"Na kakšen način?"

"No, to je pač čisto jasno. Preganjajo ju, ker sta usmrtila nekoga v krvni osveti, drugega nič. Kakor da bi ne bilo v korziški naravi, da se mora maščevati!"

"Ali smatrate umor za molenkost?" vpraša Franc.

"Umorila sta sovražnika," odvrne patron, "in to je velik razloček."

"Torej poprosimo tihotapec in bandite gostoljubnosti. Ali menite, da nas sprejmejo prijazno?"

"Čisto gotovo."

"Koliko jih je?"

"Stirje, Ekscelenca, in dva bandita, torej šest."

"Prav, toliko je tudi nas. V slučaju, da pokažejo ti gospodje

proti nam kake slabe namene, smo si jednaki in se lahko spoprime. Torej na kopno!"

"Da, Ekscelenca; toda nekoliko previdnosti nam dovolite kljub temu!"

"Vsekakor, moj ljubi. In tega vam ne dovoljujem samo, ampak vas celo opominjam, da ukrenete vse potrebno."

"Torej bodite pred vsem tiho!"

Vsi obmolknjejo.

Za človeka, kakor je bil Franc, ki je presojal vsako stvar s pravega stališča, je bil njegov položaj, če že ne nevaren, pa vsaj vreden pomisleka. Bil je v največji temi, sam sredi morja, med pomorščaki, ki ga niso poznali in niso imeli vzroka, biti mu vdani. Razun tega so vedeli, da ima pri sebi nekaj tisoč frankov, in desetkrat so pozorno opazovali njegovo orožje ne

sicer zavistno, a zelo radovedno. S temi možmi je imel stopiti na otok, ki je imel sicer zelo krščansko ime, a mu ni obljubljal baš mnogo gostoljubnosti. K temu se je pridružila še povest

o potopljenih ladjah, ki se mu je zdela podnevi pretirana, a ji je dala noč resničnejše lice. Nahajaje se tako v dvojni, morebiti resnični, morebiti namišljeni nevarnosti, ne izpusti niti za hip mož iz oči in puške iz roke.

Med tem razpno mornarji vnovič svoja jadra ter krenejo po potu, ki so ga že enkrat pustili za seboj. Franc, ki se je že privadil temote, je razločeval zdaj vsaj deloma granitnega velikana, mimo katerega je plula barka. Končno zavijejo okoli skalovja, in Franc zagleda vnovič ogenj, ki je plamtel zdaj še svetleje. Okoli njega je sedelo pet ali šest ljudi.

Odsev ognja je padal še kakih sto korakov na morje. Gaetano pluje okoli tega svita, toda tako, da ostane barka v temi. Ko pridejo baš pred ogenj, se pa obr-

nejo naravnost proti njemu in zdrsijo v svitli krog, dočim zapoje Gaetano ribiško pesem, katere refren ponovi zbor tovarišev.

Pri prvih besedah pesmi vstanejo možje, sedeči okoli ognja, ter pridejo prav tik morja, obračaje oči na barko in poskušaje uganiti njene namene. Toda kmalu se vrnejo razun enega, ki ostane na bregu, vsi k ognju, kjer so pekli celega kozla.

Ko se približa ladija bregu za dvajset korakov, napravi mož na obrežju mehanično s svojim karabinarjem znamenje straže, ki pričakuje patroljo, ter zakliče v sardinskem narečju: "Qui vive!"

Franc hladno napne svoja dva petelina.

"Gaetano spregovori z možem nekaj besed, katerih popotnik ni razumel, a so se gotovo tikale njega.

• Skupinska potovanja
• Potovanja posameznikov
• Najetje avtov evropskih in ameriških
• Vselitev ali obisk sorodnikov
Oskrbi:
M. A. Travel Service
6516 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103
Phone 431-3500

nejo naravnost proti njemu in zdrsijo v svitli krog, dočim zapoje Gaetano ribiško pesem, katere refren ponovi zbor tovarišev.

Pri prvih besedah pesmi vstanejo možje, sedeči okoli ognja, ter pridejo prav tik morja, obračaje oči na barko in poskušaje uganiti njene namene. Toda kmalu se vrnejo razun enega, ki ostane na bregu, vsi k ognju, kjer so pekli celega kozla.

Ko se približa ladija bregu za dvajset korakov, napravi mož na obrežju mehanično s svojim karabinarjem znamenje straže, ki pričakuje patroljo, ter zakliče v sardinskem narečju: "Qui vive!"

Franc hladno napne svoja dva petelina.

"Gaetano spregovori z možem nekaj besed, katerih popotnik ni razumel, a so se gotovo tikale njega.

ZA VALENTINOVO
poklonite svojim dragim
AMERIŠKO DOMOVINO

Oglašujte v naših malih oglasih

- ČE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- ČE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- ČE POTREBUJETE delovno moč,
- ČE ISČETE zaposlitev,
- ČE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v
AMERIŠKO DOMOVINO!
Pokličite HE 1-0628.

NAROCITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

3 Bdrm. Georgian — 2 car gar., central air, fireplace, WW crpt., drapes, washer, dryer, dishwasher. By Owner. \$44,500. 685-5795

(23)

BERWYN — BY OWNER
Open House Sun. 12-5
3245 S. Highland. See interior of this 8 rm. home. Use as single fam. dwelling or related fam. liv. Bsmt., gar. Extras. Upper \$20's. 788-4884

8642 S. Kolin — BY OWNER
3 bdrm. brk. 1 1/2 baths. WW crptg., full bsmt., 1 1/2 car gar. w-att. patio. Wide lot. Immed. occpy. Low \$30's. 582-2861

5 1/2 rm. house, full fin. bsmt., cent. air, 2 yrs. old. All lndscpd. Canopy and carport w-patio. Call owner. 586-7170

OGRODJE NOVE LADJE — Tako bi lahko človek sodil na prvi pogled, v resnici so to le velikanski stebri, na katerih so pritrjeni sedeži v stadionu v Parc des Princes v Parizu.

1899 1971

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostjo v naših srcih naznanjamo, da je 3. januarja 1971 umrla naša ljuba mati in stara mati

MARY PERUSEK

vdova po prvem možu, Louisu Ivancu, umrl 1. 1948 in po drugem Frank Perusek umrl 1. 1965.

Rojena je bila 24. maja 1899 v Ribnici na Dolenjskem. Pogreb se je vršil 6. jan. 1971 iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in sinovi v cerkev sv. Vida in potem smo njeno truplo prepeljali na pokopališče Kalvarija in potem jo položili k večnemu počitku.

Bila je članica dr. Danica št. 11 ADZ, SNP št. 129, Kluba Slov. Upokojenecv v Euclidu in Slovenske ženske Zveze.

Srčna hvala vsem, ki so darovali za vence evetja; vsem, ki so dali za sv. maše. — Hvala vsem, ki so pokojnico prišli kropiti in molit ob njeni krsti, kakor tudi vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše in vsem, ki so jo spremili na pokopališče.

Posebej se zahvalimo zastopnicam in članicam društev, ki jim je pripadala za lepo slovo, od svoje umrle sestree.

Iskrena hvala vsem, ki so nam pisмено ali ustmeno izrekli svoje sožalje, kakor tudi vsem, ki so nam v dnevih naše žalosti bili na pomoči.

Zalujoci:

LOUIS IVANC, sin
ALBINA HOUY, hči.
JANICE SEIGEL, ROBERT HOUY in KENNETH HOUY
vnuki in vnukinje.

Euclid, Ohio. 3. feb. 1971

KRALJEVSKO OBLAČILO — Jomo Kenyata, predsednik Kenije, v slavnostnem kraljevskem oblačilu, ko so ga namestili kot kanclerja univerze v Nairobiju, glavnem mestu Kenije.